

Hørings svar:

Høring - NOU 2014: 15 Norsk pelsdyrhold - bærekraftig utvikling eller styrt avvikling?

År etter år har pelsdyrene måtte lide i stort omfang i pelsdyrnæringen samtidig som manglende kunnskap, dårlige holdninger og brudd på regelverk er blitt avdekket. Når 10-årsfristen for forbedring av næringa gikk ut i 2012, så viste rapport fra Universitetet for miljø-og biovitenskap i Ås, at nesten én av tre av mink viser tydelige tegn på frykt.

Dette er likevel ikke den viktigste årsaken til at næringen bør avvikles. Hovedgrunnen, som også Veterinærforeningen er enig i, er at pelsdyrnæringa har ingen potensial til noen gang å kunne dekke dyrenes behov, tilby dem et godt liv som gir dem opplevelser og utfordringer som er naturlig for dem.

Når du ser dyra ute i det fri så leker valpene med stor fart og aktivitet, minken svømmer og reven graver. Dyr kan også kjenne vinden ruske i pelsen, varme fra sola og krølle seg sammen i myk mose og høre susingen fra vinden i gresset.

Ingen dyr er født for å vokse opp i bur og bli til en pyntekant. Dette er uetiske overgrep mot andre arter, som vi i et rikt land, med høyt kunnskapsnivå, bør holde oss langt unna. Vi bør gå foran med et godt eksempel og stoppe import av pels og avvikle pelsoppdrett.

Norsk mink- og reveoppdrett har en historie på omkring 100 år. Dyr som mink og rev har en veldig kort periode i fangenskap i forhold til de andre husdyrene våre. De er ikke tilpasset et liv i fangenskap (domestisert) i forhold til for eksempel hest, hund og kyr.

Likevel har disse dyra ofte mer mulighet til mosjon, bevegelse og mulighet til å vise naturlig atferd og få dekket sine naturlige behov enn pelsdyr. Vi har regelverk som sier at hunden skal luftes tre ganger om dagen. Dette er den mest domestiserte arten vi har. Og så skal de minst domestiserte artene bli avspist med å leve et liv i et bur, på netting.

I Stortingsmelding 12 om Dyrehold og dyrevelferd fra 2002/2003 står det følgende:

"Dersom det ikke oppnås vesentlige avlsmessige forbedringer når det gjelder dyrenes mentale helsetilstand i løpet av en tiårsperiode, bør det vurderes å avvikle pelsdyrholdet."

Dette sentrale punktet i Stortingsmeldingen har næringen ikke klart å oppfylle i løpet av denne 10-årsperioden.

Selv om 5 av 9 i Pelsdyrutvalget ønsker videreføring av pelsindustrien, kunne ikke Utvalget (Pelsdyrutvalgets rapport kapittel 7.2.5) konkludere med at «vesentlige avlsmessige forbedringer» er oppnådd. Utvalget påpekte i sin rapport bl.a. velferdsutfordringer knyttet til «dyrenes mulighet til utforskning og variert aktivitet», «pelsdyrenes tillitsfullhet overfor mennesker», «store og overvektige blårev» og «hold av minkvalper i større grupper». Velferdsutfordringene hos pelsdyr er meget store og omhandler flere ting.

Det er bred faglig enighet om at hold av rev og mink i bur kan vanskelig forene seg med god dyrevelferd siden dyrene ikke får utløp for sine medfødte atferdsmessige behov. Pelsdyrslaget har samtidig uttalt flere ganger at verken løsdrift eller større bur ikke er aktuelt pga økt smittefare og liten lønnsomhet.

Da Gunhild Øyangen var landbruksminister på slutten av 80-tallet satset hun på pelsdyroppdrett. Hun dro også til Kina i regi av skandinavisk pelsbransje for å kaste glans over Kinas første pels-show. Hun hjalp altså den skandinaviske pelsbransjen med å bygge opp pels-markedet i Kina, som da også var involvert i å selge avlsdyr dit. Norge har altså aktivt bidratt, og bidrar fortsatt, med å opprettholde og reklamere for pels. Land etter land i Europa avvikler pelsdyrnæring. Klær designes i stor grad i Europa og produseres i Asia. Når klær i Europa ikke lenger designes med pels, og pelsdyrnæringa ikke lenger finnes her, så vil ikke produsentlandene heller fortsette med pelsoppdrett og dyrene vil slippe å sitte et liv i et bur.

Noen har argumentert med at næringen gir arbeidsplasser i distriktene, men pelsnæringen bidrar lite til bosetting i distriktene. Halvparten av pelsdyrene holdes i de mest sentrale strøkene av Norge, mens kun fem prosent - i de minst sentrale. I tillegg bruker næringa i stor grad gjestearbeidere.

La oss bruke vår arbeidskraft i Norge på å skape positive verdier, et godt samfunn å leve i for dyr og mennesker. Og la oss vise medfølelse og være medmennesker – også til dem som ikke kan snakke for seg selv, men likevel har evne til å føle glede, harmoni, smerte, stress og redsel.

Konklusjon:

Pelsdyrnæringa klarer ikke å tilby dyrene god velferd innenfor det regelverket som finnes i dag og den produksjonsmåten som næringen ønsker. Pelsdyrnæringen bør avvikles umiddelbart og import av pels bør forbys.

Med vennlig hilsen

Anne Hilde Røsvik

på vegne av

Dyrevernpolitisk gruppe i Miljøpartiet De Grønne, MDG, Oslo og Akershus

Asker, 27.04.2015

Kontaktinformasjon:

E-post: anne.hilde.rosvik@gmail.com eller asker@mdg.no

Tlf.: +47 915 49 235/66902680

Adr. Torpstubben 64a

1389 HEGGEDAL, Asker